

# LECTORI SALUTEM!

HODOSSY-TAKÁCS ELŐD

2017 az ünneplések jegyében zajlik a magyar református felsőoktatásban és természetesen Egyházunkban is. A reformáció 500. és a Magyar Református Egyház születésének 450. évében a DRHE aktívan hozzájárul a jubileumi év tiszántúli rendezvényeihez, kiállításokat szervez és támogat országszerte, filmforgatást biztosított, konferenciákat tart, fogadja a nemzetközi tanácskozássá bővített Doktorok Kollégiuma nyári ülését, és sok más kisebb-nagyobb programot fogad be, kezdeményezéseket karol fel, támogat. Kicsit nagyobb a figyelem, több az illusztris vendég, de mindezek árnyékában mégis talán az a legfontosabb, hogy a mindennapi egyetemi élet nyugodt keretek között, szakmai értékeket felmutatva haladjon. Az előkészületek alatt feltűnésmentesen eltelt három esztendő, és a Studiához kapcsolódó felelős szerkesztői megbízás, a többi, rektori ciklusokhoz kapcsolódó feladatkörrel együtt, a nyáron lejár.

A Studia egyetemi folyóirat, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem teológiai szakfolyóirata. Szerkesztőként az elmúlt években munkámat igyekeztem egyszerűen, ebből a kategóriából következően végezni. Egy egyetemi lap véleményem szerint más szerkesztési elveket kell, hogy kövessen, mint egy tudományterület művelésére szakosodott folyóirat. Ami közös a két típusú publikációs felületben, az a szakmai

igényesség, a tudományos eredmények közvetítésének feladata. Ugyanakkor a DRHE folyóirata csak akkor tölti be hitelesen feladatát, ha komolyan veszi: egyszer az utókor az itt közöltek alapján a mi korszakunkról fog kritikus ítéletet mondani.

A mi egyetemünk alapítása óta eltelt majd' öt évszázad, és az intézménytörténet adatsorai vaskos köteteket töltenek meg. Számunkra természetes, hogy minden korszaknak voltak erősségei és gyengeségei – a Studia pedig tükör, amiben jelenkori arcunk kontúrja sejlik fel. Büszkék lehetünk rá? Majd eldönti az utókor, hogy méltók voltunk-e elődeinkhez, és az is kiderül egyszer, tudtunk-e példát mutatni az utánunk jövő nemzedéknek. A Studia esetében ebből az következik, hogy nem elég naprakész tanulmányokat közölni, dokumentálnunk is kell, fontos teret adni alkalmi előadások szerkesztett szövegének és szárnypróbálgató fiataloknak, de esetenként szubjektív írásoknak is. Ezért indítottunk külön rovatokat, közöltünk kritikákat, és mint jelen számunkban is: vitákat. Mert disputálni Debrecenben is, a Kollégiumban is, legféltebb kincseinkről is kell.

Egyetemi szaklap vagyunk – teológiai folyóiratot adunk Olvasóink kezébe. Teszük ezt tisztelettel, a jubileumi évben.

*Hodossy-Takács Előd  
Leköszönő felelős szerkesztő*